

Formanden: Følketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning i Anledning af en Ytring af det ærede Medlem, der nu satte sig. Det er ikke i Anledning af det sidste, skønt det var mere direkte henvendt til mig, det drejer sig om Skattelovene. Det ærede Medlem oplyste, at han har været ude i Frederikssundskresen — var det ikke denne Kres? det er for Resten det samme — hvor han havde truffet en Vælger, som fandt sig brøstholden ved Skattelovene, idet han, der havde en Indtægt af 600 Kr., havde faaet sin Skat forhøjet med 100 pCt., vistnok fra 4 til 8 Kr. Ja, men det ærede Medlem ved jo — eller ved han det ikke, jeg forudsætter i alt Fald, at han ved det — at Indtægter under 800 Kr. paa Landet behandles efter frit Skøn. Hvordan kan saa det ærede Medlem driste sig til her i Tinget at henvise til dette Eksempel og sige: der kan De se, hvilken skammelig Uret der øves efter disse Love? Hvorfor sagde det ærede Medlem ikke til Frederikssundskres-Vælgeren: Hvis De er sat op i Skat, er det ikke Lovens, men Ligningsmyndighedens Skyld. Hvis vi havde faaet den Lov, kunde det ærede Medlem have tilføjet, som jeg — det ærede Medlem — stemte for den 12te November 1900, kunde det have hændet, at disse Love vilde have ramt Dem, men heldigvis fik vi ikke den Lov, som jeg stemte for, men en Lov, der siger, at under 800 Kr. er der Skønsfrihed overfor Indtægten. Men hvor kan da det ærede Medlem henvise til dette Eksempel og sige: her er et rigtigt, haandgribeligt, skrækkindjagende Eksempel paa, hvorledes disse Skattelove plyndre Smaafolk. Det ærede Medlem ved eller burde i alt Fald have vidst, men han ved altsaa nu fra idag, at Indtægter indtil 800 Kr. behandles fuldkommen frit. Har Frederikssundskres-Vælgeren svaret 4 Kr. før, kunde han være sat ned til 1 Kr., Loven tvinger ham ikke op til 8 Kr.

Neergaard: Det foreliggende Finanslovsforslag giver ikke Anledning til mange Betragtninger, det er nemlig et ganske overordentlig nøgternt Finanslovsforslag, der saa godt som paa intet Punkt indfører noget principielt nyt. Det er en given Ting, at der i en Statshusholdning som vor hvert eneste Aar bliver et og andet at udbedre, et og andet at tilføje, og at ogsaa

de bestaaende Love nødvendiggøre betydelig forøgede Udgifter paa forskellige Omraader, men af noget nyt Initiativ er der ikke meget at spore paa Finanslovsforslaget. Dette ønsker jeg ikke at sige som en Dadel mod den højtærede Regering; thi jeg har jo selv saa mange Gange staaet her og gjort opmærksom paa, i hvilken næsten faretruende Grad man er kommen ind paa — i den sidste Tiaarsperiode navnlig og for øvrigt ogsaa før — ind under Finanslovens Bevillinger at drage en Mængde Omraader, som tidligere have været overladte til det private Initiativ, og i hvilken Grad dette har opsvulmet Udgiftsbudgetterne under næsten alle Ministerier. Jeg anser det ogsaa for rigtigere, at man i langt højere Grad end tidligere — nu da der er god Samvirken mellem Regeringen og Rigsdagen — kommer ind paa, at Initiativerne til de ny Bevillinger tages ad den almindelige Lovgivningsvej og ikke paa Finansloven, saa at Finansloven nærmest bliver det, den oprindeligt var bestemt til at være: en Udførelse fra Aar til andet af de almindelige Love, som ere givne paa Rigsdagen. Jeg skal altsaa ikke dadle den højtærede Regering for den meget nøgterne Karakter, som Finanslovsforslaget har. Jeg skal saa meget mindre gøre det, som jeg er af den Mening, at vore finansielle Udsigter ingenlunde ere glimrende. Det var jo ogsaa noget, som den højtærede Finansminister, der har det bedste Overblik over disse Ting, udtalte ved Finanslovsforslagets Forelæggelse. Vel anser jeg det for meget glædeligt, at vi nu ere naaede til baade at kunne præstere et Statsregnskab med Overskud og tillige forelægge et Finanslovsforslag, der udviser et Overskud, jeg er ogsaa enig i, at dette Overskud er større, end det ser ud til. Den højtærede Finansminister har sikkert Ret i at anslaa dette Overskud til 1,870,000 Kr. eller saa omtrent, men det er jo en gammel bekendt Sag, at det vil formindskes; efterhaanden som Finanslovbehandlingen skrider frem ville vi faa ikke saa faa større eller mindre Udgiftsbevillinger med, som ville formindske det meget væsentligt, ligesom ogsaa Tillægsbevillingsloven ganske betydeligt vil formindske det.

Naar jeg ser paa, hvorledes Forholdene have udviklet sig, er jeg heller ikke i Stand til at stille noget meget rosenfarvet Horoskop for Fremtiden. Paa dette Finanslovsforslag have vi for første Gang den ny Institution: Statslaanefonden, som har medført, at Indtægten under: Renter af Stats-